

[Grønning.]

vendigvis maa medføre, at Forbruget paa en Række livsvigtige Omraader indskrænkes. Hvis denne Reserve faldt helt bort ved, at disse 8 000 Gaarde udstykkedes til mindre Landbrug uden Leveringspligt, vilde man med de øvrige Kornbeholdninger ikke engang kunne opretholde Befolkningens hidtidige Ernæring, og der vilde ingen Million Tønder blive at uddele til Husmandsbrug, intet til øvrige Landbrugsformaal, intet til Industri og Transportvæsen, endogsaa „Kaffen“ vilde falde bort, og en stor Arbejdsløshed knyttet til de kornforbrugende Industrier maatte blive Følgen.

I de Udstykningsprogrammer, som Tid efter anden dukker op, er der aldrig taget Hensyn hertil. Med al Anerkendelse af de Bestræbelser, der i øvrigt ligger til Grund herfor, maa det dog siges, at Spørgsmaalet om Landets Forsyninger i Afspærringstider ikke bør tilsidesættes for noget andet Formaal; Befolkningens nødvendige Forbrug af Levnedsmidler skal og maa sikres, og de Husdyrbesætninger, som er et saa overordentlig vigtigt Led i vor Økonomi, og som navnlig vil være det, naar vi efter Krigen paa en Maade skal begynde forfra, maa ogsaa nødig forringes yderligere.

Som ved tidligere Kornlove er Afleveringspligten betinget af Forbeholdsretten, der forlods sikrer den enkelte Landmand et vist Kvantum Korn til Saasæd og til Hestenes og Kreaturerens Ernæring, medens Resten til Gengæld forlanges afleveret. Denne Forbeholdsret var i foregaaende Kornlove ens for alle, som gjorde Brug af Forbeholdsretten. I det her foreliggende Lovforslag er dette Kvantums Størrelse gjort betinget, for saa vidt Foderkorn angaar. Bestemmelsen gælder dog kun Ejendomme, hvor Kornarealet ligger under 40 pCt. af det samlede Areal. For Ejendomme med et Kornareal, der ligger 8 pCt. lavere end Gennemsnittet for 1939 og 1940, nedsættes Forbeholdsretten til 2 Tønder pr. voksent Kreatur mod tidligere 3 Tønder, og for Ejendomme, hvor Kornarealet er gaaet ned med mere end 15 pCt. til 1 Tønde pr. voksent Kreatur. Dette er naturligvis indført for at hindre, at Landmænd i større Tal skal føle sig fristet til at vrage Kornavlens til Fordel for mere givtige Afgrøder. Der skal ikke megen Fantasi til at lave en Driftsplan, som under de givne Forhold har Udsigt til at yde et større Udbytte end Kornavl, og da det er Kornlovens Opgave at sikre Landets Forsyning med Korn, finder jeg, at der ikke

er noget at sige til, at man gør det vanskeligere for den enkelte at formindske Kornarealerne til Fordel for mere fordelagtige Afgrøder, der eventuelt tillige kan sikre Dyrkerne en gunstigere Fodersituation.

Medens man ved disse Ændringer i Forbeholdsretten hemmer Tilbøjeligheden til at sætte andre Afgrøder ind paa Kornets traditionelle Plads i Sædskiftet, søger man paa den anden Side ved Hjælp af Frihandelskornet at opmuntre til at fastholde, eventuelt udvide Kornavlens, og navnlig til paa de benyttede Arealer at fremskaffe det højest mulige Udbytte. At disse Ændringer er blevet nødvendige — Frihandelskornet og Ottendedelsregelen blev jo allerede indført i Fjor —, viser, at Kornavl ikke længere er den lukrative Forretning, som man uden for Landbruget er tilbøjelig til at tro. Ifald den var det, vilde det ikke være nødvendigt at træffe særlige Foranstaltninger til at sikre Avlens Opretholdelse i fornødent Omfang.

Alt i alt forekommer det mig, at Lovforslaget, som det er forelagt, vil være velegnet til at opfylde sit Formaal. Et Par saglige Indvendinger har jeg dog, som jeg haaber der kan blive Lejlighed til at drøfte ved en kort Udvalgsbehandling. Det forekommer mig, at Udskrivningen stadig er for høj paa Skovarealerne og de til særlig høj Grundværdi vurderede Arealer. Dernæst forekommer det mig, at Bestemmelserne i § 4 vedrørende hollandsk Vægt og Pristillæg eller -fradrag i Henhold hertil kunde være affattet endnu mere præcist, end Tilfældet er. Endelig synes jeg, som jeg ogsaa nævnte i Fjor, at man ikke er gaaet vidt nok med Hensyn til Kvalitetsbetaling, som dog paa andre Omraader praktiseres i stor Udstrækning. I en brændselsfattig Tid maa det være billigere at tørre Kornet paa Marken end ved kunstig Tørring paa Lagrene.

Jeg haaber, den højtærede Minister vil være imødekommende paa disse Punkter, og skal i øvrigt tilsige min og mit Partis Tilslutning til Lovforslaget og dets Formaal, som berører alle Kredse inden for vort Samfund. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget efter en kort Udvalgsbehandling, idet jeg udtaler min sikre Forventning om, at alle danske Landmænd med god Vilje vil medvirke til Kornlovens Opfyldelse og derved til Sikring af Landets Forsyning med Korn i det kommende Aar.

N. P. Andreasen: Naar vi nu her i det høje Ting skal til at vedtage et Lovforslag om en ny Kornordning for Høstaaret 1942—43, maa man vel først have Lov til at sige,